

בעניין המבקש:

גיא זומר, ת.ז. 038088811

המשיבים:

1. הוועדה המקומית לתכנון ובנייה פרדס חנה-כרכור

2. אורן קינן

3. דוד קינן

2. אלה קינן (בין)

בקשה לביטול איסור פרסום

'בית משפט ידון בפומבי זולת אם נקבע אחרת בחוק, או אם בית המשפט הורה אחרת לפי החוק'.

בקשה זו מוגשת בהתאם לסעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: 'החוק'), ובית המשפט הנכבד מתבקש להסיר ולבטל את איסור הפרסום שניתן בתיק הנדון, לחילופין, לפתוח את התיק עצמו ולהטיל חיסיון מוגבל על ההחלטות או המסמכים הספציפיים שלגביהם מתקיימות עילות החיסוי הקבועות בחוק ובעדר קביעה מאלה, להתיר למבקש לעיין בתיק והכל כפי שיפורט בהמשך. בנוסף, מתבקש בית המשפט להכריע בדבר אופן המצאת הבקשה למשיבים 2-4 אשר אין למבקש את כתובתם להמצאה ולפיכך יש למסור מידע זה למבקש ולחילופין להטיל על מזכירות בית המשפט או המשיבה 1 את מטלת ההמצאה.

הצדדים

1. המבקש הוא פעיל חופש מידע ושקיפות, מייסד ומנהל אתר מידע לעם שמנגיש מידע ציבורי נרחב שעיקרו התקבל בארגונים שונים על רקע בקשות מידע בארץ ובעולם. בנוסף, המבקש ממייסדי עמותת התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר 580690386) אשר שמה לה למטרה להסיר חסמים בגישה למידע ציבורי בכלל ומידע משפטי בפרט. אף שיש מאפיינים של עותר ציבורי במעמדו של המבקש בהליך הנדון, אינו הוא מבקש לקבוע זאת במסגרת ההליך, וזאת בין היתר בהתאם לנוסח סעיף 70ג(א) המתיר לכל אדם שאינו צד בתיק לעמוד על זכות זו. עם זאת ולמען התמונה המלאה, יצוין כי למבקש אין לו עניין אישי בסכסוך הנדון ובקשתו היא לשם הגשמת עקרון פומביות הדיון וזכויות הציבור, והכל כפי שיפורט בהמשך. למען הסר ספק, המבקש אינו פועל לשם עשיית רווח ופעילות זו גם פעולות אחרות ומגוונות שיתוארו בהמשך נעשות ללא תמורה.

2. המשיבים הם הצדדים לתיק העיקרי.

3. במסגרת פעילותו של המבקש, הובאה לידיעתו החלטת בית המשפט מיום 13/8/2016 אשר ניתנה בדלתיים סגורות ובעקבות קריאתה סבר המבקש כי ראוי להגיש את הבקשה דנן, הן על רקע המקרה הקונקרטי בדבר אכיפת בנייה והן על רקע מדיניות חיסוי התיקים בישראל והכל כפי שיתואר בהרחבה בהמשך.

פעילות המבקש

4. המבקש הוא מייסד עמותת התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר 5268102) שבין מטרותיה הסרת חסמים בגישה למידע ציבורי, הנגשת מידע משפטי ובאמצעותו קידום גישה לערכאות ומיזוי זכויות. פעילות זו מלווה ביזום הליכים מגוונים ומקצתם יתוארו להלן. בין היתר מפעילה העמותה את אתר 'תולעת המשפט' שמנגיש לציבור מעל 4 מיליון תיקים משפטיים, ללא עלות. הפעלת האתר כרוכה בהתמודדות עם שורה של בקשות חיסוי שמוגשות בכל רחבי הארץ על רקע פרסום התיקים המשפטיים וזאת כתוצאה ישירה של מדיניות נוקשה בהסרת התכנים המותרים בפרסום להבדיל ממאגרים דומים דוגמת נבו ותקדין אשר פועלים למטרות עסקיות ולפיכך מדיניות החיסוי

אינה מבוססת על מדיניות מוצהרת ועקרונית אלא שיקולים כלכליים בלבד אשר בפועל מובילים לחיסוי חלק לא מבוטל מההליכים הפומביים.

5. בין היתר, על רקע פרסום התיק באתר התולעת המשפט הוגשה בקשה לחיסוי ת"א 2834-05-18 : **בסרב נ' סמל** על רקע שיקולים מסחריים, ובעקבותיה הוסר התיק מאתר תולעת המשפט כמו גם מיתר המאגרים המשפטיים ומאתר נט המשפט. לפיכך פנה המבקש יחד עם מייסד העמותה הנוסף בבקשה לפי סעיף 70ג(א) לחוק, בעקבותיה התקבלה החלטת בית המשפט המבהירה כי אין כל מניעה מפרסום התיק ולפיכך ניתן למצוא תיק זה כיום אך ורק באתר תולעת המשפט (הוא נותר חסוי בנט המשפט וביתר המאגרים ללא כל הצדקה). תיק נוסף שהגיע לדיון בבית הדין האזורי בחיפה על רקע פרסום התיק באתר תולעת המשפט הוא ס"ע 24429-02-10 **אזנקוט נ' חיפה כימיקלים בע"מ**, ובית המשפט דחה במקרה זה את בקשת החיסוי ממש בתקופה האחרונה. בנוסף, המבקש מנהל בימים אלה הליך של בקשת עיון בתיק פ"ח 60/84 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' אברושמי**, שעניינו תיק רצח של אמיל גרינצוויג, תיק שהוגדר ע"י בית המשפט כתיק ביטחוני וכולל בין היתר חקירות השב"כ של הנאשם.

6. לצד הליכים אלה, המבקש הגיש בקשת מידע לקבל רשימת התיקים החסויים במערכת נט המשפט להנהלת בתי המשפט לצורך מחקר אמפירי על הנעשה בבתי המשפט בכלל ובתחומי החיסוי בפרט. הרשימה נמסרה למבקש אך ללא חלק מהפרטים ובכלל זה מספרי התיקים, שמות השופטים ומידע נוסף. בעניין זה מנהל המבקש בימים אלה עתירה נגד הנהלת בתי המשפט (עת"מ 16697-09-19 **זומר נ' סבן ספראי ואח'**). לצד זאת מנהל בימים אלה המבקש הליך נוסף לפי חוק חופש המידע נגד עיריית חדרה וחבר ועדת התכנון המקומית חדרה, טל אליהו בעניין הסדר ניגוד העניינים של האחרון (עת"מ 42555-2-20 **זומר נ' בוקרה ואח'**), נגד משרד המשפטים בדרישה לחשוף הנחיות מחלקת ייעוץ וחקיקה (עת"מ 64005-01-20 **זומר נ' כץ ואח'**), נגד משרד רה"מ בעניין חשיפת יומנים של עובדים בדרג ביניים (עת"מ 50383-06-19 **זומר נ' שמני ואח'**) ונגד הרשות הארצית לכבאות והצלה בעניין חשיפת שאלוני ניגוד עניינים (עת"מ 52588-04-19 **זומר נ' אגמון ואח'**). הליך נוסף נגד הנהלת בתי המשפט נוגע לליקוי אבטחה שונים באתר נט המשפט (עת"מ 30655-01-20 **זומר נ' סבן ואח'**) ומספר לא מבוטל של עתירות קודמות שהסתיימו בהצלחה ובכלל זה נתוני התחלואה בבתי החולים הממשלתיים (עת"מ 33411-10-19 **זומר נ' בן אבי-שטיינברג ואח'**), דוחות שנתיים ויומנים בשלכת עורכי הדין (עת"מ 38892-10-17 **זומר נ'**

לשכת עורכי הדין ועת"מ 1474-06-19 זומר נ' חימי ואח'), חשיפת הוצאות הפרסום של ממשלת ישראל (עת"מ 37629-10-17 זומר נ' משרד התרבות) ועוד.

7. עוד במסגרת פעילות המבקש בחסות עמותת התמנון, מאבק מורכב נגד הנהלת בתי המשפט בדרישה לחשוף את כל ההחלטות השיפוטיות שאינן בתיקים חסויים, ובמרכז הסוגיה עומדות החלטות בפתקית ובפרוטוקולים. בעניין זה התבשר המבקש ממש בימים אלה כי הנהלת בתי המשפט קיבלה את עמדת המבקש ולפיכך החל תהליך טכני בהנהלת בתי המשפט לצורך הסדרת פרסום ההחלטות בפתקית. בעניין זה נשלח גם מיצוי הליכים טרם הגשת בג"ץ נגד הנהלת בתי המשפט בשם עמותת התנועה לחופש המידע ועמותת הצלחה. בנוסף, תחת פעילות העמותה עורך המבקש מחקרים אמפירים על הנעשה בבתי המשפט, בחלקם באופן עצמאי ובחלקם כחלק משיתוף פעולה מחקרי עם מוסדות להשכלה גבוה ומכוני מחקר. לצורך זאת מנהל המבקש בימים אלה הליך לקבלת היתר עיון שיכלול לראשונה בישראל, גם החלטות בפתקית (בכפוף לעמדת הנהלת בתי המשפט).

פומביות הדין

7. על חשיבותם הרבה של עקרון פומביות הדין ושל זכות הציבור לדעת – זכות העומדת בפני עצמה והנגזרת גם מהזכות העילאית לחופש הביטוי ולחופש העיתונות, כמו גם לזכות הציבור לדעת ולחופש מידע - אין צורך להכביר מלים. עקרון הפומביות המעוגן בהוראות חוק יסוד: השפיטה (סעיף 3), משמש אמצעי חיוני להבטחת ביקורת ציבורית חופשית על מערכת אכיפת החוק ועל מערכת המשפט. הוא מבטיח שקיפות ביחס לשיקולי המדינה בניהול חקירות ובהעמדת אנשים לדין, ומשמש ערובה מרכזית למניעת שימוש לרעה בסמכויות הנרחבות, הניתנות בידי רשויות החקירה. כפי ש"אור השמש הוא חומר החיטוי הטוב ביותר" – כך החושך והחשאיות מספקים קרקע פורייה לשרירות לב שלטונית ולפגיעות בלתי מוצדקות בזכויות אדם.

8. המבקש עומד על בקשתו כמי שבא בנעליו של הציבור הרחב, כנאמן וכמייצג את האינטרס הציבורי, ומעצם הוראות סעיף 70 לחוק בתי המשפט. ראו למשל את דבריו של השופט ברק (כתוארו דאז) בבש"פ 658/88 מחמוד סארי חסן נ' מדינת ישראל פ"ד מה(1) 670, בעמ' 693 שם נאמר כי :

"צד אינו רק מי שעל פי המסמכים הפורמאליים הוא בעל דין. צד הוא גם מי שנתקיים בעניינו הליך אשר הכריע בדבר זכותו "ההופלדיאנית" (בין זכותו במובן 'הצר', בין חירות, בין כח ובין חסינות)"

9. התייחסות נרחבת לכך אפשר גם למצוא בעמדתו של הש' דנציגר ברע"א 382/16 ורדה רות יהל נ' פקיד שומה תל אביב 4 (להלן: "יהל נ' פקיד שומה"), וכך מתוך סעיף 13 לפסק הדין:

ראוי להזכיר כי עקרון פומביות הדיון משמעו גם חשיפה וגילוי של שמות הצדדים המתדיינים. גילוי השמות מוסיף כלי משמעותי לארגז הכלים העומד לרשות הציבור לצורך פיקוח ובקרה על ההליכים השיפוטיים. כך יכול הציבור לעמוד על הקשרים שבין בעלי הדין לבין השופט היושב בהליך או עורכי הדין המייצגים, ואף להעלות – בהתאם לצורך – טענות בדבר ניגודי עניינים ביניהם [ראו והשוו: יגאל מרזל דיני פסלות שופט 264-268 (2006); וראו דוגמה למקרה מסוג זה: רע"א 5539/15 לנדה נ' ורקשטל [פורסם בנבו] (19.11.2015)].

זאת ועוד, לחשיפת שמות הצדדים ערכים נוספים. כך, הגילוי עשוי להזהיר את הציבור מלהתקשר עם אדם מסוים, כיוון שנמצא כי פשע או עוול, או שהפר חוזה; כך מזווית אחרת, גילוי השמות מאפשר התחקות "רחבה יותר" – למשל אקדמית – אחר התנהגות בית המשפט כלפי בעלי הדין השונים לאורך הזמן. לחשיפת השמות עשויה להיות חשיבות גם במובן המשפטי ה"צר", כמו לעניין האפשרות להעלות טענות השתק למיניהן, שכן היא מאפשרת להתחקות אחר טענות עבר שהעלו בעלי-הדין. לבסוף, יש בגילוי השמות גם כדי להכווין את התנהגות המתדיינים בהליך, שהרי הגילוי מתמרץ את בעלי הדין להתנהג באופן הולם מתוך ידיעתם כי זהותם תפורסם

10. במאמר מיכאל בירנהק, "חשיפה מקוונת וחשיפה משפטית: על פרטיות ופומביות של פסקי דין ברשת" (31) משפטים מח תשע"ט (נובמבר 2018) (להלן: "בירנהק, חשיפה משפטית"), מונה בירנהק את ההצדקות המגוונות לעקרון פומביות הדיון, תוך התייחסות לרכיבים הנכללים תחת עקרון זה ובהם התיאור העובדתי, זהות הצדדים וההכרעה המשפטית, ובין אלה ניתן למנות את

הבקרה על בית המשפט, הבטחת הליך הוגן ושוויוני, זכות הציבור לדעת ולסיום מתייחס גם לסוגיית הפומביות שבהליך הפלילי, אליה יתייחס המבקש בהמשך בהרחבה (שם, עמ' 67-62).

מדיניות החיסוי בישראל

8. אף ששיטת המשפט הישראלית, מבוססת על דין אותו קובעים בתי המשפט בערכאות הארצית ודין אותו מנחים הערכאות הנמוכות יותר (ר' סעיף 20 לחוק יסוד: השפיטה, דנ"א 3993/07 פקיד שומה ירושלים 3 נ' איקאפוד בע"מ ובג"ץ 653/83 מבע מוציאיים לאור בע"מ נ' סגן נציב מס הכנסה), בפועל, תחומי משפט שלמים נעדרים בסיס של פומביות ויוצרים בכך קושי ממשי בהתפתחות הלכה אחידה ובבקרה על מערכת המשפט. תחום האפוטרופסות, המשפחה והקטינים הם דוגמאות טובות לכך מכורח חיסיון סטטוטורי. לצידם, גם שיקול הדעת השיפוטי ומדיניות בתי המשפט בהטלת חיסוי על תיקים או סגירת דלתות בדיונים היא במידה רבה בבחינת תורת הנסתר. המציאות מלמדת כי בקשות החיסוי שנענו בחיוב (קרי, תוצאתן הייתה חיסוי ההליך) אינן מפורסמות על פי רוב ובתי המשפט מטילים את החיסיון על החלטתם בעניין זה כמו גם על יתר התיק. לכאורה, מתבקש הדבר לאור ההצדקות שבחיסוי. עם זאת, סבור המבקש כי על בתי המשפט לייצר הפרדה חשובה שבין התיק לגופו וההחלטה על חיסוי התיק. עוד על הפרדת ההליכים ר' בש"פ 6678/98 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' מדינת ישראל ואח' (12.1.1999):

"הדיון בבקשת רשות פרסום כאמור, מהווה הליך "עצמאי" ונפרד מן ההליך נושא הדיון בתיק העיקרי, פלילי או אזרחי; והוא מתנהל במסגרתו של ההליך העיקרי כ"הליך נלווה". מוגשת הבקשה על ידי מי שהוא "זר להליך העיקרי, יזומנו לדיון בה גם הצדדים להליך העיקרי; וכאשר מדובר בהליך שהמדינה אינה צד לו, רשאי בית המשפט לצרף לדיון בבקשה למתן רשות פרסום גם את היועץ המשפטי לממשלה".

9. המדיניות אותה קורא המבקש להחיל היא בבחינת ניתוק שאלת החיסיון מהתיק עצמו, וניהול מעין משפט זוטא אשר החיסוי או פומביותו תעשה בנפרד מההליך העיקרי. לכל היותר, ככל שעלה מעצם ההחלטה על צורך בחיסוי זהות הצדדים, הרי שהחלטת החיסיון תפורסם ללא פרטים מזהים ובכלל זה שמות או התייחסות גיאוגרפית קונקרטיים, אך הקביעה המשפטית והאיזונים אותם שקל בית המשפט, אלה כולם מחוייבים בפרסום מכורח סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וחוק בתי המשפט, תשמ"ד-1984.

10. פרסום באופן זה, יסייע בגיבוש מדיניות אחידה, צפויה ומבוקרת על החלטות השופטים ללא כל פגיעה באינטרסים הציבוריים וזכויות הצדדים שהובילו להחלטות החיסוי.

פומביות הדיון בהליכי אכיפה

11. יש לשים לב, כי אף בפס"ד בעניין יהל נ' פקיד שומה, עמדו המבקשים על האבחנה שבין הליכים פליליים שבהם מוצדק לפרסם את שמות בעלי הדין לבין ההליך בעניינם, שלשיטתם הצדקה זו פחותה יותר. בית המשפט משיב בחיוב לאבחנה זו, אף שאין לה מקור בדין (שם, פס' 26 לדברי הש' דנציגר).

12. כפי שהיטיב לתאר בירנהק במאמרו על החשיפה המשפטית, חשיפתו של עבריין אינה יכולה להיות מטרה כשלעצמה (שם, עמ' 66-67) ואין כוונת המבקש כי הביוש הפומבי הוא חלק מהענישה. עם זאת, בהחלט יש מקום לראות בהליכים הנלווים לאכיפה הפלילית ובכלל זה החקירה ופומביות ההליך כבעלי תמורות רצויות שיש לשמר. דברים ברוח זו עלו גם בדוח הצוות להתמודדות עם תופעת הבניה הבלתי חוקית (2016) שבראשו עמד ארז קמיניץ, המשנה ליועמ"ש לעניינים אזרחיים (להלן: "דוח קמיניץ") אשר ראה בעצם החקירה הפלילית משום כלי אכיפה לצד תוצרי החקירה (ר' עמ' 28-29).

13. בירנהק במאמרו עושה שימוש במושג "ציבוריות טבועה" בשורה של הליכים ובכלל זה ההליכים הפליליים והמינהליים. בהליכים אלה, ההליך המשפטי אינו רק בבחינת כלי ליישוב סכסוכים בין צדדים פרטיים (דוגמת ההליך האזרחי הקלאסי) אלא שיש בהם צד, על פי רוב, ציבורי. בהליכים המנהלים אלה אזרחים אשר משיגים כנגד הרשות הציבורית ובהליכים פליליים (כמו גם עיצומים מנהליים וכדומה) זו הרשות אשר עושה שימוש בסמכותה לנהל הליך פלילי.

14. לפיכך, נוסף על האינטרס הציבורי שבבקרה על פעילות בית המשפט, בהליכים מעין אלה, יש גם אינטרס ציבורי לבקר את פעילות הרשות הציבורית שהיא צד לתיק. ראוי ונדרש כי מדיניות האכיפה בתחום עבירות הבנייה תהיה מדיניות פומבית שכל אזרח יכול לבחון, להכיר ולדעת. אף מעבר לעניין הכללי בבקרה על הרשות הציבורית, הרי שמדיניות האכיפה עשויה גם להוות טענות

של אכיפה בררנית וגם זו נסיבה שיש בה הצדקה לחשיפת ההליך הפלילי (ר' עע"מ 2398/08 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' אליצור סגל, עע"מ 1786/12 אברהים ג'ולאני נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים ורק לאחרונה במסגרת בג"ץ 4922/19 אפרים נוה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז).

על עבירות בנייה

15. ר' דברי הש' פרוקצ'יה בסעיף 41 בעע"מ 2273-03 אי התכלת שותפות כלכלית נ' החברה להגנת הטבע מיום 7/12/2006:

תכלית נוספת של דיני התכנון עניינה בקיום שלטון החוק ובאכיפת החוק. חוק התכנון והבניה חותר להגשים מטרות הנעוצות בטובת הכלל בדרך של הסדרת השימושים בקרקע וקביעת אמות מידה לבנייה, בהתחשב בשיקולים ובאינטרסים שונים. למימוש מטרות אלה, קובע החוק עקרונות של סדר ציבורי ואמות מידה להתנהגות מחייבת בתחום זה. בנייה או שימוש בקרקע בדרך בלתי חוקית הסותרת את דיני התכנון, נוגדים את אינטרס הציבור וחותרים תחת מושגי יסוד של שלטון החוק. פעולות בנייה ופיתוח המנוגדות לחוקי התכנון, פוגעות באינטרסים של פרטים ושל הציבור גם יחד. קידום טובת הציבור והפרט מחייבת כי פיתוח ובנייה יעשו על-פי החוק ועל פי תכניות והיתרי בנייה שהוצאו על-פי דין (ע"א 2962/97 ועד אמנים - חוכרים ביפו העתיקה נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה תל-אביב, פד"י נב(2) 362, 377-376; ע"פ 586/94 מרכז הספורט אזור נ' מדינת ישראל, פד"י נה(2) 112, 133-134; ר"ע 1/84 דוויק נ' ראש העיר ירושלים ויו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה, פד"י לח(1) 494, 500; בג"צ 267/88 רשת כוללי האידרא נ' בית המשפט לעניינים מקומיים, פד"י מג(3) 728, 743).

היבט ההגנה על שלטון החוק בקיום דיני התכנון חשוב לא רק להבטחת השיטה והמנגנון הראויים לניצול יעיל של הקרקע במדינה, אלא גם כמסר חינוכי לפרט בחברה, בדבר החובה לכבד את הנורמות המחייבות על-פי הדין, הן ככלל, והן בתחום הבנייה ופיתוח שטחי הארץ בפרט. עצימת עין מהפרת שלטון החוק בתחום אחד של הפעילות האנושית, סופה שתביא לזלזול בחוק גם בתחומי חיים אחרים. כיבוד הדין, ויישומו בכל תחום, ובכלל זה בתחום התכנון והבניה, מהווים יסוד הכרחי לקיום החברתי ותנאי לתקינות פעילותו.

16. ועוד מתוך פס"ד ישן יותר בעניין ע"פ 917/85 הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה גליל

מזרחי נ' מוסא נימר אבו נימר:

לצערנו, הפכו עבירות נגד חוקי התכנון והבנייה לחזון נפרץ, ורבים גם טובים איש הישר בעיניו יבנה. זוהי פגיעה חמורה וקשה בשלטון החוק, המזולזל לעין השמש, ואין איש שם אל לב לאזהרות הגורמים המוסמכים ולפסקי הדין של בתי המשפט. ערים אנו ומבינים אנו לנימוקיהם של המשיבים, ועל הגורמים המוסמכים לעיין במה ניתן לסייע להם; אך אין בהם, בנימוקים אלה, כדי לאפשר למשיבים לעשות דין לעצמם ולפגוע פגיעה כה חמורה ומכוונת בשלטון החוק.

17. עוד על מכת המדינה בדבר הבנייה הבלתי חוקית יעידו תיקון 116 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 המכונה בפי רבים "חוק קמיניץ" שהגיע כהמשך ישיר של דוח קמיניץ לעיל, וכך מתוך דברי ההסבר לחוק קמיניץ לעיל:

"כל אלה גורמים לפגיעה קשה בהרתעה, הן של העבריינים עצמם והן של אחרים הלומדים ורואים לנגד עיניהם כיצד יוצא חוטא נשכר והבנייה הבלתי חוקית משתלמת לעבריין... נדבך מרכזי נוסף בהצעת החוק הוא עדכון ההוראות העונשיות והגברת הסנקציות שניתן להטיל על עבריינים, בעיקר בדרך של החמרת הענישה והחמרה ניכרת של הענישה הכלכלית."

18. לעיון נוסף ר' גם רוני בניטה "בנייה בלתי חוקית והריסת מבנים בישראל" מרכז המחקר של הכנסת (27/10/2015).

סגירת הדלתיים

19. יש להודות כי המבקש פועל בתוך שדה חשור, עת הוא מבקש להסיר את החיסיון שעה שאין בידיעתו את הפרטים בגינם הוטל מלכתחילה החיסיון. כל שיש בידי המבקש היא אותה החלטה מיום 13/8/2016 וממנה למד המבקש כי עניין לנו בתיק שעניינו עבירות בנייה ביישוב פרדס חנה כרכור בו הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה מבקש לקבל צו הפסקה שיפטי כנגד המשיבים בענייני עבירות לפי חוק התכנון והבנייה. לפיכך אין אלא להסיק כי קדמה להחלטה זו החלטה על סגירת הדלתות שבתיק, החלטה שהמבקש לא מכיר, לא ראה ואינו מכיר את טיבה. לפיכך יציג תחילה המבקש את המבחנים שקבע בית המשפט להורות על סגירת דלתות לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט, ולאחריהם את העניינים שבפנינו המצדיקים החלטה לפי סעיף 70ג.

20. בין היתר, במסגרת פס"ד המוזכר לעיל בעניין יהל נ' פקיד שומה הבהיר בין המשפט שיש לעשות אבחנה בין חוסר הנוחות הנגרם לצדדים מעצם פרסום הליכים משפטיים שהם צד להם לבין פגיעה חמורה בפרטיות הנדרשת בסעיף 70 לחוק בתי המשפט, ור' סעיף 2 לפס"ד של הש' מזוז כמו גם סעיף 23 לפס"ד של הש' דנציגר, להלן:

איני מפקפק כמובן ברגשותיהם ובסברתם של המבקשים כי חשיפת שמותיהם בפסק הדין תגרום להם מבוכה ותפגע בפרטיותם. ניכר כי המבקשים אכן הקפידו לשמור לאורך השנים את המידע לעצמם, וכי חבריהם ומכריהם אינם מודעים לו. יחד עם זאת, איני סבור כי תחושות אלה של המבקשים מקימות עילה לסטייה מעקרון פומביות הדיון. דומני כי מסקנה זו מתחייבת גם משום כך שלקבלת עמדת המבקשים עלולות להיות השלכות רחב, כאשר לא מובן מה מבדיל את ענינם של המבקשים מעניינים הנדונים יום-יום בהליכים אזרחיים, אשר גם בהם חושפים בעלי הדין נתונים כספיים על עסקאות שביצעו או הכנסות שהפיקו. במובן זה, תחושותיהם של המבקשים אינן יוצאות דופן.

21. סעיף 70(ד) לחוק, כמו גם יתר תתי הסעיפים שבסעיף 70, מכוחם הוטל איסור הפרסום על התיק, ככל שעלה בידי המבקש להבין, מציגים מצבים קונקרטיים ועיקרם פגיעה ממשית בצדדים להליך, בקשר להליך עצמו או בקשר לזכות חוקתית דוגמת הזכות לפרטיות. על סמכות בית המשפט לעניין זה ר' את פס"ד של כב' השופטת דורנר בבג"ץ 1435/03 פלונית נ. נציבות שירות המדינה ואח' (09.07.2003) (להלן: "פס"ד פלונית").

22. לא זו אף זו, אלא שבית המשפט הציג גישה מחמירה ביותר בדבר האיזון שבין הזכות לפרטיות לבין עקרון פומביות הדיון, ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט ברק בפס"ד פלונית לעיל. במסגרת פס"ד של כב' השופט מלצר ברע"א 3788/06 שלמה יפת נ' ידיעות אחרונות בע"מ, התייחסות נוספת לאיזונים והנסיבות שיהיה בהם כדי להצדיק נקיטה של הליך חיסוי לפי סעיף 70(ד) לחוק. גם כאן, הובהר המעמד החוקתי של עקרון פומביות הדיון, ושוב, נטל ההוכחה כדי להצדיק פגיעה בעקרון זה רובץ על המבקשים בחיסוי והמשיבים בבקשה זו, וכך בית היתר נכתב בסעיף 15 לפס"ד כאמור:

עם זאת אף פה הטענה הכללית כי יש בפרסום ההליכים כדי לפגוע בפרטיות – איננה מספקת לצורך הפעלת סעיף 27 לחוק הגנת הפרטיות, והנטל המוטל על המבקש כדי לשכנע כי יש לחרוג מכלל הפרסום הינו משמעותי ביותר ודורש ממנו להוכיח כי תוספת הפגיעה הצפויה בו היא מהותית ומצדיקה את איסור הפרסום.

23. כמוזכר לעיל, על רקע פעילות אתר תולעת המשפט הוגשה בקשה לחיסוי בס"ע 24429-02-10 אנקוט נ' חיפה כימיקלים בע"מ ובית המשפט נתן החלטה בתיק ביום 14/1/20 במסגרתה נדחתה בקשת החיסוי חרף נסיבות אישיות קשות ופגיעה בתובעת בתיק עצמו והמבקשת בבקשת החיסוי תוך שבית המשפט עושה אבחנה בין מידע רפואי שאותו ניתן לחסות באופן ממוקד תוך הותרת התיק פומבי ופתוח לבין מידע הנוגע לשם הטוב ופרטיות המבקשת, שלגביו סבור בית המשפט כי לא עמד ברף הנדרש כדי להצדיק את חיסוי התיק תוך מתן דגש על המונח "פגיעה חמורה".

24. זאת ועוד, סובל הליך חיסוי או סגירת דלתות מכשל נוסף והוא כשל הייצוג של האינטרס הציבורי. שיטת המשפט הישראלית היא שיטה אדברסרית בעיקרה ובמסגרתה בין המשפט נדרש להכריע על פי טיעוני הצדדים והוא מהווה חוליה אדישה יחסית בבירור וחקירת הדברים מעבר לכך. לפיכך, הצגת התשתית המלאה, הטיעונים והאיזונים בפני בית המשפט, היא סוגיה קריטית אשר סובלת מפגם מובנה בעת הליכי חיסוי אשר נדונים על פי רוב בפני הצדדים בלבד ורק הם נושאים ונותנים. בבסיס השיטה בין המשפט נדרש להכריע במחלוקות שבין הצדדים ולפיכך השיטה האדברסרית עושה שימוש באינטרסים הנוגדים של הצדדים לצורך מתן תמונה מלאה וממצה בידי בית המשפט. אלא שבקשות חיסוי, ייחודיות בהיבט זה כאשר במקרים רבים לצדדים עניין משותף בחיסוי ולפיכך שכיחה התופעה כי הצדדים מסכימים במשותף לבקשת החיסוי או לכל הפחות כי אחד הצדדים לפחות אינו מביע עמדה או מתנגד.

25. כאמור, בקשות חיסוי סובלות מהעדר ייצוג הולם לאינטרס הציבורי והטלת ייצוג זה על בית המשפט בשונה מהמקובל. כל זאת, אף שבית המשפט התייחס להיבט זה וקבע בין היתר:

על כף המאזניים האחת מונח עקרון פומביות הדין, ששורשיו נטועים בשיקולי מדיניות ציבורית ראויה, ולא דווקא באינטרסים הפרטיים של בעלי-הדין. ראיה לדבר, שהסכמה דיונית בין בעלי-הדין לחיסוי ההליכים אינה, כשלעצמה, עילה לסטייה מעקרון פומביות הדין (ברוח זו ראה גם ר"ק "זכות הציבור למשפט פומבי" [48]).

סעיף 6 לפס"ד של כב' השופט גולדברג ברע"א 3614/97 אבי יצחק, עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ

26. ולסיום יוער כי המבקש אינו עוצם עין מפני חוסר הנוחות הנגרמת לצדדים בהליך משפטי מעצם חשיפת עניינם האישי לכאורה או אף אפשרות כי פרסום התיק יוביל לחשיפת הפרטים השונים במנועי החיפוש. אלא שבראיה אובייקטיבית ונטולת זיקה למקרה הפרטי, ברור כי יש לערוך את האיזון הנדרש, תוך תשומת הלב לברירת המחדל הקבועה בחוק, לאופיו הציבורי הטבוע של ההליך ולזכות הציבור לדעת ור' בעניין זה בג"ץ 5870/14 חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ נ' הנהלת בתי המשפט.

מן הכלל אל הפרט

27. עניין לנו בהחלטה בתיק שבו מבקשת הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה פרדס חנה-כרכור מתן צו הפסקה שיפוטי כנגד יתר המשיבים בטענה לשימוש חורג במבנה ובית המשפט העניק את הסעד שהתבקש, קרי מצא יסוד סביר להניח שמבוצע שימוש חורג. החלטת בית המשפט המורה על חיסוי ההליך לא פורסמה ואינה זמינה לציבור, ולפיכך קיים אינטרס ציבורי בחשיפתה. בנוסף, עניין לנו בהליך פלילי שציבוריות טבועה בו והוא נוגע למדיניות האכיפה של המשיבה 1. כמו כן, כי העניין עוסק במה שהוגדר כ"מכת מדינה" קרי עבירות בנייה בכלל ושימוש חורג בנכסים ועניין זה ראוי וחשוב שיזכה לחשיפה פומבית כחלק מההליך עצמו ולשם ידוע הציבור. לסיום, קריאת ההחלטה לא מגלה כל אינדיקציה לנסיבה ייחודית או חריגה אשר יש בה כדי להצדיק את חיסוי התיק כולו.

הסעדים המתבקשים

28. ראשית, לספק למבקש את כתובת המשיבים 2-4 ולחילופין, להטיל על מזכירות בית המשפט או המשיבה 1 להמציא את הבקשה לידי המשיבים 2-4. יצוין כי המבקש אינו עו"ד ולפיכך תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 שותקות בנוגע לחובת ההמצאה (ר' תקנה 475א). עם זאת

יש לשים לב כי בתקנות סדר הדין האזרחי שהיו צפויות להיכנס לתוקף הבהירו עניין זה והטילו את המטלה על מזכירות בית המשפט (תקנה 160).

29. מכל האמור לעיל, ובמגבלות הידועות למבקש, סבור האחרון כי יש מקום לפתוח את התיק באופן פומבי ומלא לציבור לפי סעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט.

30. לחילופין ככל שסבור בית המשפט כי יש שיקולים המצדיקים חיסוי התיק יעשה הדבר במסורה תוך איזון עם האינטרסים הציבוריים ובכלל זה שיקול הדעת של בית המשפט בתיק כולו ובסוגיית החיסוי בפרט, כמו מדיניות האכיפה של המשיבה 1. לפיכך, סבור יהיה המבקש כי נכון לפרסם את התיק באופן חלקי ובכלל זה החלטות בית המשפט הנוגעות לחיסוי התיק ולקביעות הנוגעות לעבירות הבנייה כמו גם זהות המשיבה 1.

31. ככל שיוחלט שלא לפתוח את התיק והחלטת בית המשפט הנוגעת לחיסוי, מבקש המבקש להתיר לו לעיין לפי תקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 בכתבי הטענות הנוגעות לבקשת החיסוי ובהחלטת בית המשפט בעניין זה.

תצהיר

אני הח"מ, גיא זומר, ת.ז. 038088811, מבקש בבקשה זו, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהיר זה בתמיכה לבקשה זו, כמפורט בגוף הבקשה.
2. אני מצהיר שכל העובדות המפורטות בבקשה הן אמת על פי הידוע והמוכר לי.
3. אני מצהיר כי קראתי את ההחלטה בתיק מיום 13/8/2016
4. אני מצהיר כי כל ההליכים המשפטיים שנקט המבקש והפעילות המתוארת בגוף הבקשה בעניין הקמת עמותת התמנון, נכונים.
5. אני מצהיר כי הטענות המשפטיות המפורטות בבקשה הן אמת על פי הבנתי והעצות המשפטיות שקיבלתי.
6. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.



גיא זומר

אימות

הנני מאשר בזה כי ביום _____ התייצב בפני, עו"ד _____, גיא זומר נושא ת.ז. 038088811 ולאחר שהזהרתיו לומר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את אמיתות תצהירו לעיל וחתם עליו.